

Algemene info betreffende trichinen en trichinose

1. Wat zijn trichinen? Bij welke diersoorten komen ze voor?

Trichinen zijn parasieten, meer bepaald rondwormen (nematoden). Ze komen voor bij diverse diersoorten, in het bijzonder bij vlees- en alleseters: varkens, everzwijnen, paarden, ratten, vossen, marterachtigen, beren, aasvogels en zelfs krokodillen, enz. Ze kunnen ook de mens besmetten. Er zijn verschillende soorten trichinen die min of meer diersoort gebonden zijn. Bij varkens komt vooral de *T. spiralis* voor, bij everzwijn de *T. britovi*. Ook *T. pseudospiralis* komt voor.

Via een zoekmachine kan op het internet heel wat nadere informatie geraadpleegd worden.

2. Hoe raakt een gastheer besmet en hoe evolueren de trichinen in de gastheer?

Het gaat hier om een voedsel (rauw vlees) gebonden zoönose (= van dier op mens overdraagbare ziekte). Besmetting gebeurt bij de mens door het eten van vlees van besmette dieren waarbij de besmetting niet is ontdekt of waarbij het vlees geen passende behandeling heeft ondergaan om eventueel aanwezige larven te doden. Het gaat daarbij om langdurig invriezen voor gebruik en/of voldoende verhitten bij de bereiding van vers vlees. Nadat vlees met nog levende larven is ingenomen, ontwikkelen deze zich in de darmwand tot volwassen wormen (♀ tot 2,2 mm, ♂ tot 1,2 mm) die opnieuw levende larven produceren. Deze migreren op hun beurt tot in de spierweefsels van de gastheer. Bij de meeste trichinensoorten kapselen de larven zich daar in. Besmetting van dier op dier verloopt eveneens via het eten van andere besmette dieren als prooi of van besmette krennen of ook van afval waarin etensresten met besmet vlees zijn gedumpt.

3. Welke aandoeningen veroorzaken ze?

Trichinose, zoals de aandoening veroorzaakt door trichinen wordt genoemd, uit zich op zeer diverse manieren. Na een aanvankelijke besmetting treden eerst maag- en darmklachten en buikpijn op. Aangezien later de al of niet ingekapselde larven zich vooral in spierweefsels bevinden, treden op allerhande plaatsen in het lichaam spierpijnen op, maar ook hoofdpijn, jeuk, (oog)zwelling, vermoeidheid, koorts of koude rillingen, diarree, hoest ... komen voor. In vrij uitzonderlijke gevallen kan ook sterfte optreden. Herhaalde behandelingen binnen het tijdsbestek van enkele weken of maanden met antiparasitaire middelen kunnen de toestand corrigeren.

4. Wat doet het FAVV om de veiligheid van vlees op dit punt te bewaken?

Aangezien het een risico is dat aan vlees verbonden kan zijn, bestaan sedert tientallen jaren Europese dwingende regels om bij de vleeskeuring van elk karkas van vatbare diersoorten monsternemingen te doen en daarop gereguleerde analyses toe te passen. De dierenartsen van het FAVV die voor de vleeskeuring instaan superviseren dus de naleving van deze verplichting en houden rekening met de bekomen analyse resultaten. Slechts na het bekomen van een negatief resultaat mag het vlees (varkens, paarden, everzwijn) voor consumptie worden goedgekeurd. Voor varkensvlees bestaat ook de mogelijkheid om het vlees langdurig in te vriezen i.p.v. analyses uit te voeren. Invriezen doodt namelijk de larven van de trichinensoorten die bij varkens voorkomen. Dat is niet het geval voor vlees van everzwijnen en paarden.

5. Wat is de situatie in België?

Sedert tientallen jaren zijn bij de analyses van varkensvlees in België geen trichinen aangetroffen, hoewel sedert 30 jaar de analyse van ALLE varkens verplicht is. Het gaat daarbij om in totaal meer dan 200 miljoen varkens (thans 11 à 12 miljoen per jaar). Bij everzwijnen zijn in de laatste 10 jaar 2 besmettingen aangetroffen na analyse van enkele tienduizenden dieren. Bij paarden zijn in de Belgische slachthuizen sinds de invoering in 1993 van verplichte analyses, geen trichinen aangetroffen

Bij de mens zijn in België eveneens sedert ruim 30 jaar geen gevallen meer aangetroffen. Het laatste geval dateert uit de zeventiger jaren van vorige eeuw en was te wijten aan de consumptie van een in de privé sfeer opgekweekt en geslacht everzwijn.

Het is ondermeer op basis van deze gunstige situatie dat België op niveau van de EU het statuut "regio met verwaarloosbaar risico voor trichinen" heeft bekomen.

Info betreffende “regio met verwaarloosbaar risico voor trichinen” – vrijstelling analyses

6. Wat houdt het statuut “regio met verwaarloosbaar risico voor trichinen” in?

Dit betekent dat, op grond van een omstandig dossier dat door België is voorgelegd aan de Europese Commissie en de andere lidstaten, formeel is erkend dat deze situatie van verwaarloosbaar risico in België bestaat.

Dit laat toe in bepaalde omstandigheden de analyse bij sommige varkens achterwege te laten. Anderzijds moet dan wel jaarlijks een bewakingsprogramma bij wilde dieren (vossen) en ratten (aangetroffen op of bij varkenshouderijen) worden uitgevoerd. Bij everzwijnen en paarden is het achterwege laten van de analyses niet toegestaan.

7. Bij welke varkens kan de analyse achterwege worden gelaten?

Dit is alleen, en dan nog onder voorwaarden, bij mestvarkens mogelijk. Fokvarkens komen voor de versoepeling bij de keuring dus niet in aanmerking.

De voorwaarden die voor mestvarkens gelden, houden verband met de wijze waarop ze zijn geproduceerd. Ze moeten zijn gehouden in “gecontroleerde huisvestingsomstandigheden en geïntegreerde productiesystemen”.

Dit heeft voor gevolg dat varkens die vrije uitloop hebben genoten niet in aanmerking komen voor de versoepeling bij de keuring.

Opgemerkt moet worden (zie ook vraag 4) dat invriezen van varkensvlees volgens een specifieke combinatie van tijdsduur en vriestemperatuur eveneens een vrijstelling oplevert voor het uitvoeren van de analyse (in dat geval ook bij fokvarkens en varkens met buitenbeloop).

Info voor de varkenshouder – voorwaarden

8. Wat betekent “gecontroleerde huisvestingsomstandigheden en geïntegreerde productiesystemen”?

In de regelgeving zelf, de verordening trichinen, is dit zeer algemeen verwoord voor wat betreft de aanpak in regio's met verwaarloosbaar risico.

Wel zijn er voorwaarden naar voor geschoven op grond waarvan varkenshouderijen officieel vrij van trichinen kunnen worden verklaard. We gaan er van uit dat de doelstellingen van deze voorwaarden ook in varkenshouderijen, gelegen in een regio met verwaarloosbaar risico, dienen nagestreefd.

Op andere plaatsen in de Europese regelgeving, nl. daar waar het gaat om de mogelijkheid de keuring in haar geheel anders aan te pakken (zonder insnijdingen), zijn in duidelijk rechtstreeks verband met “gecontroleerde huisvestingsomstandigheden en geïntegreerde productiesystemen” voorwaarden opgenomen waarvan een deel als relevant te beschouwen zijn voor de aanpak van het gevaar op trichinen. Ook deze kunnen als inspiratiebron dienen.

We kunnen besluiten dat de varkenshouder in zijn bedrijvigheid permanent moet voldoen aan een reeks voorwaarden waarop hij eveneens controle uitoefent. De verplichtingen situeren zich op het vlak van huisvesting van de varkens inbegrepen omgevingsfactoren, de ongediertebestrijding, de diervoeders en het management zelf van de dieren (zie vragen 9 tot 12).

9. Welke zijn de voorwaarden inzake huisvesting van de varkens?

De constructie en het onderhoud van de gebouwen moet beletten dat de mestvarkens in direct of indirect contact kunnen komen met knaagdieren (ratten!), andere zoogdieren, d.w.z. potentieel besmette wilde dieren (bv. vossen, marterachtigen, vleesetende vogels, everzwijnen, ..., maar ook eventueel op het bedrijf aanwezige fokvarkens of andere varkens die buitenbeloop genieten). De gebouwen dienen dus voor al deze dieren afgesloten te zijn, d.w.z. dat ramen en andere openingen met voldoende beveiligend gaas (maaswijdte voldoende klein) moeten zijn afgesloten, en dat kieren of onvoldoende afsluitende deuren en ramen niet aanvaardbaar zijn. Van groot belang is niet alleen om met een perfecte stal te starten, maar deze ook op gezette tijden te inspecteren op de noodzaak tot onderhoud.

10. Wat zijn de vereisten m.b.t. de ongediertebestrijding

Vooreerst moet de varkenshouder beschikken over een gedocumenteerd plan van aanpak, waarvan een situatieschets van de omgeving (zijn er binnen een straal van enkele honderden meter bijzondere risico's zoals stortplaatsen, waterlopen zoals beken en grachten, voederkuilen of andere aantrekkingsfactoren voor ongedierte en grote vogels) en een plan van de gebouwen deel uitmaken. Potentiële schuilplaatsen van ongedierte zijn de ruimten onder roostervloeren, ruimten achter voederbakken enz. Ook buiten de stal dient de omgeving net en ordelijk gehouden, zonder aanwezigheid van voedselbronnen voor ongedierte noch van onnodige rommel allerhande waarin ongedierte zich kan schuilhouden. Het spreekt ten slotte voor zich dat de verzorger(s) van de varkens door hun gedrag en werkwijze geen aanleiding mogen geven tot risico's op binnenbrengen van ongedierte in de stallen. Bedenk dat niet voor niets gesteld wordt dat ratten slimme beesten zijn!

Bij het opstellen van de procedures van zijn bestrijdingsplan zal de varkenshouder rekening houden met al deze risicofactoren. Hij hoeft ze niet op voorhand mee te delen aan FAVV, maar bij nazicht ter plaatse moeten de gegevens wel beschikbaar zijn en moet kunnen aangetoond worden dat er rekening mee is gehouden. Het plan moet eveneens alle procedures aangeven waarmee de eventuele aanwezigheid van ongedierte wordt vastgesteld evenals hoe de bestrijding wordt gevoerd. Op de plannen dient bv. aangegeven op welke plaats welke middelen (vangkooien of vallen, lokaas, enz.) worden ingezet.

Indien lokaas wordt gebruikt moet men over de documentatie over de aard en door de producent voorgeschreven of aanbevolen gebruikswijze daarvan beschikken.

Op gezette tijden moet de inzet en de effectiviteit van de bestrijdingsmiddelen worden opgevolgd: is er lokaas gegeten, zijn er krengen of uitwerpselen van ongedierte ontdekt? In voorkomend geval moet opgespoord worden op welke wijze het ongedierte de bestrijding heeft verschalkt (bv. kieren, slecht afgesloten openingen, onwerkzaam geworden lokazen, minder nuttige plaatsing van lokazen, ...) en moet deze worden aangepast om herhaling te voorkomen.

De opvolging moet een resultaat opleveren waaruit blijkt dat, ondanks daarnaar is uitgekeken, geen sporen van de aanwezigheid van ongedierte kunnen worden vastgesteld in de stallen noch op de plaatsen waar varkensvoer wordt opgeslagen. Indien dit niet het geval is, moeten acties worden ondernomen en zo nodig de aanpak herzien of aangevuld.

De uitvoering van de voorziene procedures, alle vaststellingen en ondernomen acties dienen geregistreerd. Deze documentatie, waarvan u de vorm zelf kiest, moet op elk ogenblik op het bedrijf beschikbaar zijn voor de personen die namens het FAVV met inspectie zijn belast.

11. Wat met diervoeders?

Alleen het gebruik van industrieel aangemaakte veevoeders voor varkens is toegestaan.

Het mag duidelijk zijn dat de voeders goed moeten zijn afgesloten voor ongedierte (silo, gesloten lokaal, recipiënten niet onnodig geopend achterlaten, ...)

Het voeren van voedselafval of compost (om tegemoet te komen aan de voorliefde van varkens om te wroeten) is niet toegestaan.

Het is evenmin aangewezen voederkuilen te installeren in de echt directe nabijheid van de stallen en al zeker niet om deze slordig te beheren. Vrijgeleiden voor ongedierte moeten echt vermeden worden (ook om andere gevaren dan trichinen te ontlopen).

De varkenshouder mag wel ook zelf voeder produceren/mengen voor andere diersoorten die op zijn bedrijf aanwezig zijn, zowel met aangekochte als zelf geproduceerde grondstoffen. In dat geval dient hij wel bijzondere aandacht te besteden aan de daarbij vereiste hygiëne en aan het vermijden van biologische, maar ook chemische en fysische risico's. In elk geval is een warmtebehandeling vereist. Omtrent de voorwaarden die reglementair worden gesteld aan de eigen productie of het samenstellen van voeders kunt U meer info aantreffen elders op deze website: <http://www.favv.be/wetgeving/hygiene/diervoederer/>

Eigen gewonnen ruwvoeders voor andere diersoorten zijn eveneens toegestaan.

Uiteraard gelden ook voor al deze andere voeders de voorzorgen bij het opslaan en het gebruik.

12. Wat wordt verwacht van de wijze waarop de mestvarkens worden gehouden?

Hier kunnen verschillende elementen worden aangehaald:

- Elke groep mestvarkens die samen zijn opgezet, mogen geen toegang hebben tot buitenbeloop, noch in contact gebracht (kunnen) worden met andere dieren in het bijzonder andere varkens of voor trichinen vatbare diersoorten (zie vraag 1);
- Bij het beheer van de varkens (aanvoer, afvoer, verdeling over de stallen,...) dient vermeden dat risico's inslepen in de groepen mestvarkens; all in all out verdient de voorkeur: op deze wijze vormt elke groep mestvarkens één epidemiologische eenheid waarvoor geen verdere isolatie maatregelen nodig zijn; wanneer groepen mestvarkens van verschillende leeftijd in een zelfde stal worden afgemest, mag alleen gebruik worden gemaakt van op het gesloten bedrijf gekweekte biggen en wordt de compartimentering zodanig toegepast dat reinigen en ontsmetten van elke compartiment na afloop van mestperiode efficiënt kan plaatsvinden; één en ander betekent niet dat de varkens die tot eenzelfde groep mestvarkens behoren slechts op één zelfde dag naar één zelfde slachthuis zouden mogen worden gebracht;
- de varkenshouder dient erop te letten dat de identificatie van de varkens aangebracht en correct is en blijft; dit is des te meer van belang indien aangevoerde biggen worden afgemest, hoewel een steekproefcontrole volstaat en niet elke big moet worden nagezien; correcte identificatie is nodig om eventuele tracering doorheen de hele keten mogelijk te maken;
- aangekochte of eigen gekweekte biggen mogen vóór het spenen buitenbeloop hebben genoten, voor zover het om degelijk omheide terreinen gaat;
- vrije uitloop tijdens de afmestperiode is niet toegestaan;
- gestorven dieren (gevaar op kannibalisme en dus besmetting) dienen snel uit de stallen verwijderd en opgehaald door een erkend ophaler volgens de geldende procedures; in afwachting van ophaling dienen de kadavers opgeslagen in afgesloten voorzieningen (ongedierte!); kadavers van wilde dieren, ongedierte en vogels dienen eveneens uit de omgeving van de veehouderij actief verwijderd.

13. Ontvang ik een attest of certificaat over het feit dat mijn mestvarkenshouderij voldoet aan de vereisten van gecontroleerde huisvestingsomstandigheden en geïntegreerde productiesystemen?

Het FAVV levert geen documenten af die als bewijs gelden voor het feit dat uw bedrijf aan de gestelde voorwaarden voldoet. Dit zou trouwens toch slechts de weerslag van een momentopname zijn. Bovendien zou dit al te veel inspecties op alle bedrijven noodzakelijk maken. Voor degenen die van het voordeel van vrijstelling analyses op het slachthuis gebruik willen laten maken, zullen deze elementen opgevolgd worden bij gelegenheid van de routine inspectie en volgens de daartoe voorziene frequentie. Wel is het mogelijk dat een gerichte inspectie plaatsvindt indien op het slachthuis vaststellingen worden gedaan die wijzen op de mogelijkheid dat in uw bedrijf een ernstig risico bestaat.

14. Hoe kan ik, bij gebreke aan officieel attest of certificaat, kenbaar maken dat mijn mestvarkens gehouden zijn in gecontroleerde huisvestingsomstandigheden en geïntegreerde productiesystemen?

Het middel bij uitstek is de informatie over de voedselketen (VKI) die u reeds sedert enige tijd voorafgaand aan elke levering van varkens moet bezorgen aan de exploitant van het slachthuis. U moet wel op uw bedrijf beschikken over alle gegevens waarover via VKI moet worden gecommuniceerd, en dit voor de gehele levensduur van de varkens op uw bedrijf en niet louter voor de periode die in het raam van VKI verplicht is!

(zie <http://www.favv.be/dierlijkeproductie/dieren/vki/varkens/>)

U kunt dus zelf verklaren dat uw bedrijf aan de voorwaarden voldoet. Dit kan door op de keerzijde van het document VKI of in uw elektronisch overgezonden VKI bv. de verklaring: "mestvarkens gehouden in gecontroleerde huisvestingsomstandigheden en geïntegreerde productiesystemen" op te nemen en te ondertekenen indien het een papieren versie betreft of door gebruik te maken van het nieuwe model VKI dat u kan vinden op de website van het FAVV en daarin de nodige rubrieken in te vullen. Dit model zal binnen afzienbare tijd ook opgenomen worden in de regelgeving en vanaf dan verplicht zijn.

Bij gelegenheid van een inspectiebezoek volgens de normale routinefrequentie zal dan nagegaan worden of de toestand in uw bedrijf wel degelijk het afleggen van de verklaring verantwoordt.

Info voor de exploitant van de slachthuizen - voorwaarden

15. Wat staat mij als exploitant van een slachthuis te doen om van de vrijstelling van de analyse te kunnen toepassen?

Vooreerst dient u de nodige gegevens via het VKI-systeem op te vragen bij de leveranciers van slachtvarkens om te kunnen oordelen welke varkens in aanmerking komen. Zonder de passende verklaring zal u niet kunnen genieten van de vrijstelling van de analyses. Indien u omgekeerd geen vrijstelling wenst, dan hoeft u ook de verklaring van de varkenshouder via VKI niet te vragen. Vervolgens moet u rekening houden met de bestemming van het vlees naar derde landen die in hun invoercertificaat expliciet een verklaring hebben opgelegd die tot verplichting van de uitvoering van analyses noodzaakt (zie vragen 17 en 18). Slachthuizen waar voor rekening van derden wordt geslacht zullen dus deze derden moeten raadplegen over hun wens om al of niet van de vrijstelling te genieten.

Alvorens ze worden geslacht, dient u van elk lot mestvarkens aan de keurder mee te delen welke varkens zullen worden bemonsterd en onderzocht en welke niet. In de gevallen waarin u dit niet (tijdig) meedeelt zal de keurder opleggen te bemonsteren en te analyseren.

16. Wie beslist in het slachthuis of de varkens al of niet moeten worden onderzocht? Wat moet de slachthuisexploitant doen? Wat doet de officiële dierenarts?

Eigenlijk beslist de wetgeving: in principe moeten alle varkens worden onderzocht. Varkens uit "gecontroleerde huisvestingsomstandigheden en geïntegreerde productiesystemen" (zie vraag 8 e.v.), kunnen onder het stelsel "regio verwaarloosbaar risico" (zie vraag 6) genieten van een uitzondering, net zoals de varkens waarvan het vlees na slachten integraal wordt ingevroren volgens daartoe geldende regels (zie vraag 7) in een daartoe erkende vriesinrichting (die eventueel ter plaatse beschikbaar kan zijn).

De slachthuisexploitant kan zelf kiezen of hij bepaalde varkens niet zal laten onderzoeken op trichinen. Hij moet de nodige bewijzen ("gecontroleerde huisvestingsomstandigheden en geïntegreerde productiesystemen") of verbintenissen (invriezen in daartoe erkende inrichting) op grond waarvan de analyse kan worden achterwege gelaten, aan de keurder voorleggen. Deze zal nagaan of de bewijzen/verbintenissen aanvaardbaar zijn. Aangezien de keurder over de bevoegdheid beschikt alle nodige ingrepen bij de keuring uit te voeren of te doen uitvoeren, zal hij in geval daar aanleiding toe is, de analyse toch kunnen opleggen. Dit is bv. het geval als de VKI geen duidelijke vermelding geeft over het feit of de varkens in "gecontroleerde huisvestingsomstandigheden en geïntegreerde productiesystemen" zijn gehouden.

Omgekeerd kan een exploitant beslissen om varkens waarvoor de VKI wel degelijk een vermelding "gecontroleerde huisvestingsomstandigheden en geïntegreerde productiesystemen" bevat, toch beslissen de analyses te laten uitvoeren, bv. om reden van export naar bepaalde bestemmingen.

Info over de vleeshandel

17. Kunnen de karkassen of vlees van mestvarkens die zijn geslacht zonder daarbij te worden onderzocht op trichinen omdat ze (overeenkomstig de inhoud van VKI) voldoen aan de vereisten "gecontroleerde huisvesting en gehouden in geïntegreerde systemen" zonder meer verhandeld worden?

Er is niet voorzien in een bijzondere stempeling van deze karkassen aangezien ze vrij kunnen verhandeld worden, in elk geval op de interne markt van de EU, d.w.z. in België zelf of in andere lidstaten, aangezien het statuut van België is bekrachtigd door alle lidstaten.

In geval de karkassen of het vlees zijn bestemd voor export naar derde landen, ligt de zaak enigszins anders: indien het land van bestemming in het gevraagde veterinaire certificaat een expliciete verklaring van de certificerende officiële dierenarts vereist dat de varkens zijn onderzocht op de aanwezigheid van trichinen, dan kan voor deze varkens geen gebruik worden gemaakt van de vrijstelling overeenkomstig het statuut "verwaarloosbaar risico". In dat geval zal degene die vraagt om de aflevering van een dergelijk certificaat ook het bewijs moeten aanleveren dat de analyse effectief is uitgevoerd. Het behoort daarbij aan de opeenvolgende operatoren ervoor te zorgen dat doorheen de keten een systeem wordt opgezet om varkens die wel zijn onderzocht (of vlees daarvan) kan worden onderscheiden van varkens (of vlees daarvan) die dat

niet zijn. Dit kan via het aanbrengen van een merk, ook al is dat geen officieel merk. De vroeger gangbare T-stempel kan gebruikt worden. De toegepaste werkwijze dient gedocumenteerd te worden in het autocontroleplan zodanig dat de keurder toch toezicht kan houden op de rechtmatigheid van het aanbrengen van een merk. Het is ook aangewezen in voorkomend geval de informatie te vermelden op het begeleidend handelsdocument; bv. "trichinen onderzocht".

18. Welke derde landen vereisen een certificaat, waaruit expliciet blijkt dat analyses zijn gedaan?

Dit kan worden nagegaan in de modellen van certificaten die zijn gepubliceerd op de website van het FAVV in de rubriek "export naar derde landen > producten van dierlijke oorsprong voor humane consumptie", waar u een algemeen model van certificaat voor vlees van als huisdier gehouden varkens vindt voor deze derde landen die geen eigen certificaat vereisen, evenals land specifieke modellen voor deze landen die wel een eigen model opleggen.

Derde landen die een specifieke verklaring in het certificaat vereisen: Zuid-Afrika – Wit-Rusland – Zuid-Korea – Kroatië – Cuba – Verenigde Staten – Russische Federatie - Kazachstan – Frans Polynesië – Singapore – Oekraïne.

19. Kan het FAVV de derde landen dwingen onze werkwijze zonder analyse te accepteren?

De derde landen waar onze export naartoe gaat zijn soeverein om hun vereisten op te leggen. Soms gaan derde landen uit van het principe dat invoer niet toegelaten is, tenzij aan specifieke voorwaarden is voldaan. Deze voorwaarden worden dan meestal vastgesteld in een bilateraal akkoord (tenzij de EU optreedt voor alle lidstaten tegelijk) en er wordt een model van invoercertificaat vastgesteld waarin de officiële dierenarts bevestigt dat aan de specifieke voorwaarden is voldaan. Een daarvan is mogelijk de expliciete verklaring dat de varkens waarvan het vlees voortkomt, na het slachten aan een trichinenonderzoek zijn onderworpen en negatief bevonden.

De Belgische instanties kunnen alleen pogen de derde landen te overtuigen van de waarde van de aanpak zonder (systematische) trichinenanalyse volgens het stelsel "mestvarkens gehouden in gecontroleerde huisvestingsomstandigheden en geïntegreerde productiesystemen", inbegrepen het bewakingsprogramma en de inspecties.

Wel moeten de landen die toegetreden zijn tot de wereldhandelsorganisatie (WTO) bij eventuele conflicten, de regels van Codex alimentarius volgen. Daarin is de nieuwe Europese methode nog niet opgenomen. In een gezamenlijke inspanning van de EU, daarin uiteraard gesteund door België, en Nieuw-Zeeland wordt de procedure daarover in de zomer van 2011 opgestart met het indienen van een ontwerp dat moet leiden tot aanneming van dit systeem. De procedures op dergelijk hoog internationaal niveau nemen echter wel geruime tijd in beslag terwijl succes uiteraard niet bij voorbaat gegarandeerd is (2014?).

Soms stellen derde landen geen eisen of mogelijk niet expliciet de eis tot trichinenonderzoek. Voor dergelijke bestemmingen kan de officiële dierenarts, ook indien geen analyses zijn verricht, een certificaat afleveren (zie lijst in vraag 18).

20. Zijn er nog landen waar het statuut "regio verwaarloosbaar risico" geldt?

Inderdaad, nog vóór België heeft Denemarken het statuut behaald. Dit houdt in dat varkens die uit Denemarken in een Belgisch slachthuis ter slachting worden aangeboden, evenzeer van de vrijstelling trichinenanalyse kunnen genieten mits de verklaring "gecontroleerde huisvestingsomstandigheden en geïntegreerde productiesystemen" aanwezig is.

Andere lidstaten kunnen ook nog het statuut "regio met verwaarloosbaar risico" bekomen, maar de Europese Commissie wenst de voorwaarden waaraan een aanvraagdossier moet voldoen, beter te definiëren via wijzigingen in de Verordening trichinen. Inderdaad, bij de afhandeling van het Deense en het Belgische verzoek, bleken verschillende andere lidstaten daar problemen over te maken. De wetgevende procedure daartoe zal wel een zekere tijd in beslag nemen, terwijl intussen geen dossiers in overweging zullen worden genomen.

Te verwachten valt dat, mocht het initiatief bij Codex alimentarius (zie vraag 19) succes kennen, meerdere lidstaten voor het behalen van het statuut "regio verwaarloosbaar risico" zullen opteren. Lidstaten die buiten de voorziening van hun eigen markt, weinig of geen export van varkensvlees kennen, zullen allicht ook geïnteresseerd zijn.